GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 70. *Vinerĭ 29 Martie (10 Aprilie)* **1885.**

Nou abonamentŭ
la
„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Aprilie st. v. 1885 se începe unŭ nou abonamentŭ, la care invitămŭ pe onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
„ șése „ 6 „
„ unŭ anŭ 12 „

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 9 francĭ
„ șése „ 18 „
„ unŭ anŭ 36 „
în aurŭ séu în hârtiă cu adausulŭ agiului.

Rugămŭ pe domnii abonențĭ, ca sĕ binevoiască a-șĭ reînoi de cu vreme abonamentulŭ, ca sĕ nu se întrerupă espedițiunea ḍiarului.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Brașovŭ, 28 Martie (9 Aprilie) 1885.

O săptĕmână de ḍile Franța a fostŭ fără ministeriu și abia în 7 Aprilie ḍiarulŭ oficialŭ a pututŭ sĕ publice lista noului cabinetŭ Brisson. Greutatea, cu care s'a compusŭ acestŭ cabinetŭ, este cea mai viuă dovadă pentru aceea, că actuala organisațiă republicană a Franciei are a se lupta încă cu multe neajunsurĭ, și că neînțelegerile dintre diferitele partide și fracțiunĭ suntŭ încă marĭ.

Crisa ministerială, provocată de maioritatea camerei cu mare ușurință în nisce momente de încurcăturĭ esterióre pentru țéră, era p'aci p'aci sĕ creeze dificultățĭ și în lăîntrulŭ Franciei, décă n'ar fi succesŭ în cele din urmă președintelui camerei Eugène Henri Brisson de a formă unŭ ministerŭ de coalițiune din membrii uniunei republicane, a uniunei democratice și a stângei radicale, rĕmâindŭ afară din combinațiune numai monarchiștii și intransigenții.

In noulŭ ministeriu a întratŭ ca ministru de esterne Freycinet, cunoscutŭ de pe timpulŭ când a fostŭ ministru-președinte, după retragerea ministerului Gambetta. Se asigură, că Freycinet a fostŭ chiămatŭ în ministerŭ mai multŭ din respectŭ către relațiunile cu Germania și că numirea lui ar fi făcutŭ cea mai bună impresiune în Berlinŭ.

Acésta e de creḍutŭ, după antecedentele acestui omŭ de statŭ, care s'a arĕtatŭ la 1882 destulŭ de prevenitorŭ față cu puterniculŭ cancelarŭ germanŭ.

Nu totŭ așa de bună impresiune va fi făcutŭ în Berlinŭ numirea lui Allain Targé ca ministru de interne și mai alesŭ a generalului Campenon ca ministru de rĕsboiu, fiindcă aceștia precum și șefulŭ cabinetului sunt Gambetiștĭ pronunțațĭ, carĭ suntŭ pentru o acțiune concentrică a republicanilorŭ în favorulŭ înălțărei prestigiului Franciei și a apărĕrei intereselorŭ ei față cu Germania, care le amenință.

Presa republicană din Paris, afară de cea estremă se pronunță în modŭ fórte favorabilŭ în privința noului ministerŭ. Estremii republicanĭ observă tăcere, ér monarchiștii și clericalii se declară nemulțămițĭ.

Declarațiunea, ce a cetit'o Brisson în ședința de Marțĭ a camerei spune, că noulŭ cabinetŭ 'șĭ-a pusŭ ca țintă împăcarea și concordia înauntru, ér în afară o politică decisă față cu China, și în tóte celelalte cestiunĭ europene o politică atentă și precaută. Ea mai accentuéză concentrarea liberă și naturală a puterilorŭ republicane înăuntru, consolidarea republicei pe basa unirei republicanilorŭ și în specialŭ cu privire la nouĕle alegerĭ ce se vorŭ face în tómna acéstă pentru parlamentŭ, promite că ministeriulŭ va stărui, ca aceste alegerĭ sĕ fie libere, leale și sincere.

Maioritatea camerei a documentatŭ mulțumirea ei cu noulŭ cabinetŭ prin aceea, că a votatŭ imediatŭ creditulŭ de 150 milióne, ce l'a cerutŭ elŭ pentru Tonking. Votarea acésta s'a făcutŭ sub impresiunea favorabilă, ce a produs'o depeșa lui Patenôtre, trămisulŭ Franciei în China, care ḍice, că preliminariele păcii cu China au fostŭ ratificate.

S'a mai constatatŭ în urmă, că scirile sosite din Tonching au fostŭ prea esagerate și că desastrulŭ trupelorŭ francese n'a fostŭ așa de mare, cum s'a creḍutŭ.

Ministrulŭ de rĕsboiu Campenon a fostŭ din capulŭ locului în contra espedițiunei din Tonching și de aceea se speră, că sub conducerea lui tractările de pace cu China vorŭ avé unŭ mai bunŭ succesŭ.

S'ar pĕré că noulŭ cabinetŭ francesŭ voiesce a înaugură o politică mai puținŭ dependentă de influința Germaniei. Óre îi va succede acésta? Reuși-va Brisson de a stabili o unitate de acțiune între partidele republicane, orĭ că se va împlini preḍicerea acelora, carĭ s'au esprimatŭ, că Francia, în împrejurările actuale, nu-șĭ póte reînălța, prestigiulŭ sĕu decâtŭ numai devenindŭ séu republică roșiă, séu monarchiă?

Cuvinte și fapte.
II.

„Preste totŭ nu suntŭ *drepte* drumurile, pe carĭ âmblă aceste reuniunĭ și apĕrătorii lorŭ, nu *oneste* armele, ce ele și ei le avêntă în luptă. Tocmai acéstă metodă, care voesce sĕ fie fină și totușĭ lasă sĕ ésă așa de tare la ivélă aceea ce voesce sĕ ascundă, lucréză ca unŭ veninŭ corosivŭ, ce se tórnă cu picătura în inimile agitate ale locuitorilorŭ nemaghiarĭ ai acestei țĕrĭ. Este unŭ cuvêntŭ de totŭ adevĕratŭ, ce dovedesce pătrunḍime în psichologia etnologică, când ḍice contele Stefanŭ Szechenyi, că nu volnicia însășĭ, ci *„duplicitatea“*, *„fățăria“*, *„tartufiada“*, *„revóltă“*, *„îngrețoșază“*, *„înverșunéză“* pe ómenĭ. Așa de echivocă este metoda, cu care se întroducŭ așa numitele „reuniunĭ de cultură maghiară“ aicĭ și acolo. Acolo, unde terenulŭ pare favorabilŭ pentru aceste reuniunĭ, ele suntŭ înfățișate ca unŭ mijlocŭ de enormă importanță, unŭ mijlocŭ, care e aptŭ a salva maghiarismulŭ și patria. Acolo se enunță negenatŭ și tendința de maghiarisare. Astfelŭ a recomandatŭ d-lŭ *Iosifŭ de Bano*, vice-președintele de mai nainte alŭ parlamentului și întemeiătorulŭ reuniunii de maghiarisare din Șaroșŭ, în adunarea comitatului Șarosului din 25 Octomvre 1881 întemeiarea reuniunilorŭ de maghiarisare ca unŭ mijlocŭ făcĕtorŭ de minunĭ pentru maghiarisare; elŭ ḍise între altele: „Când vedemŭ pericolele grămădindu-se potopŭ din năuntru și din afară, atuncĭ ne aflămŭ în fața întrebării fórte serióse: óre de suntŭ suficiente mijlócele acelea manuate cu puțină energiă, ce le oferă politica nóstră? Ele nu-sŭ suficiente, pentru că noi nu putemŭ scí, până când dispunemŭ de ele; ele suntŭ nesuficiente și pentru că,— décă în urma unei presiunĭ provenitóre din tóte părțile *Maghiarulŭ nu va dovedí o anumită putere espansivă de viață și nu va fi în stare a-șĭ întinde némulŭ sĕu celŭ puținŭ până la periferia geografică a Ungariei* — s'ar puté calcula aproximativŭ chiar și timpulŭ, când se va stinge celŭ din urmă maghiarismŭ în vreunŭ ținutŭ alŭ Dunării de mijlocŭ séu între munții Transilvaniei.“ Aicĭ suntŭ privite și recomandate reuniunile de maghiarisare ca unŭ mijlocŭ de a preface tótă viața nemaghiară dintre periferia geografică a Ungariei în viață maghiară, căcĭ „a întinde némulŭ maghiarŭ celŭ puținŭ până la periferia geografică a Ungariei“ nu va sĕ ḍică alta decâtŭ *a maghiarisă pe toțĭ cetățenii nemaghiarĭ dintre periferia geografică a Ungariei.* Cu totulŭ altfelŭ însĕ sună melodia, și cu totulŭ pe alte córde se trage cu arculŭ, îndată ce reuniunile de maghiarisare întêmpină resistință undeva în espedițiunea lorŭ agresivă. Atuncĭ trebue sĕ ésă pe scenă toțĭ consiliarii mijlocitorĭ, pentru ca sĕ potoléscă neîncrederea; atuncĭ aceste reuniunĭ sunt înfățișate ca unŭ ce de totŭ nevătĕmătorŭ, atuncĭ cu indignațiune patetică se respinge *învinuirea, suspițiunea*, ca și cum aceste reuniunĭ n'arŭ voi sĕ smulgă naționalitățilorŭ nemaghiare nicĭ-unŭ firŭ de pĕrŭ din capŭ, și conducĕtorii acestorŭ reuniunĭ voescŭ a arĕta cu multă delicateță acestora numai o binefacere, vrĕndŭ a înavuți și pe celŭ mai sĕracŭ ḍilerŭ cu cunoscința unei a doua limbĭ. Décă aceste sunete de sirene nu facŭ impresiunea dorită, atuncĭ se prefacŭ domnii Maghiarĭ supĕrațĭ, mâhnițĭ rĕu, revoltațĭ și strigă asupra persecuțiunei și urei brutale.“

„Córda acésta din urmă se atinge acuma de colegii noștri maghiarĭ în duetulŭ lorŭ. Tonurile cele false, ce le scotŭ ei din instrumentulŭ lorŭ, numai câtŭ producŭ disarmoniă; ele nu mai amăgescŭ. *Vorbele*, sune ele câtŭ de promițĕtorŭ séu amenințătorŭ, și-au perdutŭ tótă însemnătatea pentru o mare parte din cetățenii acestei țĕrĭ. Pentru ei esistă numai o limbă, *limba faptelorŭ.* Colegii noștri maghiarĭ vorŭ înțelege, de și nu vorŭ mărturisi, că și-au stricatŭ pretențiunea de a deștepta credință în consonanța vorbelorŭ lorŭ cu faptele. Noi nu ne îndoimŭ de locŭ, că pentru esemplu președintele dietei din Clușiu, baronulŭ *Francisc Kémemy*, n'a fostŭ pe deplinŭ sincerŭ, când asigură pe Sașĭ în cuvêntarea sa de încheiere din 9 Decemvre 1866: că „municipiulŭ lorŭ rĕmâne neatinsŭ și la unire prin aceea, *că dreptulŭ lorŭ este sprijinitŭ de întréga Ungariă*, că strălucita epocă a istoriei lorŭ se va reînoí sub regii ungarĭ.“ Astea au fostŭ *vorbe.* Cassarea constituțiunii municipale săsescĭ în anulŭ 1876 asta a fostŭ *faptă.* Noi ne îndoimŭ totŭ atâta de puținŭ, că *Augustŭ Trefort* a fostŭ sincerŭ, când a ḍisŭ la 22 Maiu 1861: „Sĕrbii, Românii, Germanii, Slavii și Rutenii potŭ întrebuința în scóle limba, *ce ei o voiescŭ.* Eu doriscŭ, ca desvoltarea internă a poporelorŭ sĕ fiă ținută în onóre ca religiunea, în care statulŭ n'are dreptŭ a se amesteca.“ Astea au fostŭ *vorbe.* Articululŭ de lege XVIII, creatŭ sub ministrulŭ cultelorŭ și instrucțiunii publice *Augustŭ Trefort* în anulŭ 1879, relativŭ la instrucțiunea obligatóre a limbei maghiare în scólele poporale nemaghiare și legea scólelorŭ medii (art. de lege XXX din 1883) — astea suntŭ *fapte.*

„Din enunțările făcute prin multe vorbe ale foilorŭ maghiare noi — chiar și décă nu ne-ar arĕta acésta cassarea conclusului comitatului Bistrița-Năsĕudŭ de către ministrulŭ Tisza — putemŭ scóte numai acea convingere, că ele voescŭ a impune cu orĭ ce prețŭ reuniunile de cultură maghiară și specială pe cea din Transilvania naționalitățilorŭ nemaghiare — chiar pentru prețulŭ adevĕrului și alŭ păcii poporelorŭ. Asta încă este *faptă.*

Procesulŭ din Deva *)

II.

Motivele de recursŭ ale lui Ioanŭ Papiu, protopresbiterulŭ gr. or. alŭ tractului Devei, în afacerea penală a lui Avramŭ Tincu și a sa, adresate judecătoriei de cercŭ din Deva ca judecătoriă investigătóre contra decisiunei cu data 17 Maiu 1883.

In causa pentru delictŭ de agitare, care a pricinuitŭ cercetarea prealabilă contra Drlui Avramŭ Tincu ca făptuitorŭ, și în contra mea ca participantŭ, amŭ onóre d'a înaintá decisiunei cu data 14 Maiu 1883 Nr. 1338/83, ce mi s'a publicatŭ la 24 Maiu 1883, spre susținerea recursului ce am însinuatŭ în contra ei următórele:

Motive.

Susŭ atinsa decisiune dispune d'a se ordoná în contra mea cercetare specială, ca în contra unui participantŭ la delictulŭ de agitare, și anume pentru faptulŭ punibilŭ normatŭ și cualificatŭ în §-lŭ 172 alŭ codului penalŭ.

Numai puține am sĕ observŭ, și de locŭ voiu intra în materiă; aci prima dată potŭ sĕ dau expresiune liberă marei mele măririi cum s'a intentatŭ acéstă cercetare, căcĭ în urma adunărei ce s'a ținutŭ aicĭ la 10 Martie 1883 câte-va ḑile n'auḑiamŭ decâtŭ expresiunĭ, că adunarea memorată a conservatŭ și doveditŭ o seriositate și ordine esemplară, și abstrăgêndŭ dela părerile politice adversare celorŭ exprimate în aceea adunare, nimenĭ n'a fostŭ și n'a pututŭ fi bănuitŭ, că ar fi fostŭ afară de lege. Mare mi-a fostŭ mirarea decĭ în urma manifestărei unei asemenea ținute, recunoscută chiar și de către procurorulŭ reg. privatim înaintea mai multora, când am auḑitŭ, că totŭ acelŭ procurorŭ reg. a facutŭ denunțare criminală spre cercetarea faptului, ca perturbațiune séu agitare, basatŭ pe unele referate comunicate ḑiarelorŭ maghiare în modŭ eronatŭ séu în adinsŭ denaturatŭ, după cum este datina sinistră a unorŭ corespondenți din provinciă; și mirarea generală a fostŭ cu atâtŭ mai mare, că procurorulŭ reg. care a fostŭ și elŭ de față la aceea adunare, a basatŭ denunțarea sa nu pe cunoscințele și intuițiunile sale proprii, esperiate, vĕḑute și auḑite de însușĭ D-sa, ci pe palavre și informărĭ greșite publicate în ḑiare, sub masca de anonimitate. Din aceste împregiurărĭ nu voescŭ sĕ deducŭ altceva, decâtŭ că în mare rătăcire este indusă justiția și judecătorulŭ, dându urmare și ascultare la asemenĭ denunțărĭ, și conturbându prin acésta spiritulŭ publicŭ și pacinica comportare a cetățenilorŭ patriei.

Dar sĕ vedemŭ, ce este propriemente faptulŭ obiectivŭ denunțatŭ, ca basatŭ în §-lŭ 172 cod. pen.?

Acestŭ §-ŭ determină categoricŭ și espresŭ, că: »orĭcine adreséză și propagă nesupunere, în modulŭ indicatŭ în §-lŭ 171, adecă prin cuvêntŭ séu scriere, în contra legei séu ordonanțelorŭ jurisdicțiunale emanate în cerculŭ lorŭ de activitate, séu în contra mandatelorŭ și resoluțiunilorŭ lorŭ, se pedepsesce cu închisóre de durata pâuă la doi anĭ, și amendă până la 1000 fl. v. a. etc. etc.« Așadară ar fi fostŭ de datoria denunțărei sĕ arate și constate, în contra cărei legĭ anume séu ordonanțe am greșitŭ, și la care anume lege séu ordonanță am provocatŭ adunarea sĕ nu se supună? Dar acésta obiectivitate nu numai că e lipsită de orĭ ce constatare, ci nu este măcar nicĭ afirmată, nicĭ chiar de pré zelósa denunțare basată în vêntósele unei ḑiaristice, ce publică sub anonimităţĭ calomnii pamfletare; constatŭ decĭ că nu este nicĭ afirmată, cu atâtŭ mai puținŭ constatată vre-o faptă, care după lege constitue delictŭ de agitare, — și lipsindŭ vre-unŭ obiectŭ legalŭ séu nelegalŭ de cercetare, este fără îndoiélă și neraționalŭ, și fisicamente imposibilŭ, d'a se urmări o cercetare specială contra unui făptuitorŭ, pentru care nu esistă faptŭ de urmărire, — pentru care motivŭ decĭ cerŭ ca sĕ se sisteze tótă procedarea, ca inutilă, nerațională și nesprijinită de forța și îndreptățirea legei.

Dar décă ar fi fostŭ chiar ceea ce nu este, — și atuncĭ cercetarea prealabilă mie nu-mĭ póte aflá nicĭ cea mai mică umbră de învinuire, pentru că după cum am priceputŭ, spre a constata óre-care faptŭ ce ar sĕmĕná a se reduce la vre o neregularitate, s'au ascultatŭ martorĭ numai de aceia, carĭ séu nu sciu nimica, séu fórte puținŭ romănesce, ceea ce credŭ că nicĭ ei nu vorŭ negá, — éră ca sĕ constate cineva o intențiune séu direcțiune, ce dă unŭ vorbitorŭ într'o adunare cercetată de mai bine de 2000 ómenĭ, trebue sĕ-i fie perfectŭ cunoscutŭ idiomulŭ și limba, în carea oratorulŭ pledéză, și trebue sĕ pricépă cu atâtŭ mai bine și idiotismele limbei, de cari trebue sĕ ne servimŭ în asemene adunărĭ, — dar carĭ cunoscințe absolutŭ le contestezŭ martorilorŭ ascultațĭ; — sĕ admitŭ însĕ și acésta incapabilitate de capabilă, nicĭ atuncĭ nicĭ acele fasiunĭ de martorĭ nu constată în contra mea nicĭ măcarŭ din depărtare presemnele séu circumscrierile unei provocărĭ la nesupunere legei; — județulŭ incuisitorŭ pune gravŭ pondŭ asupra acelei espresiunĭ a mea, că așŭ fi ḑisŭ: »cele auḑite aicĭ, bine sĕ le țineţĭ minte și sĕ le spuneţĭ și altora!«

Étă aci dovada cea mai lămurită, că cei către carĭ am adresatŭ aste cuvinte, m'au priceputŭ, le-au urmatŭ și le-au împărtășitŭ și altora, și efectulŭ lorŭ a fostŭ și este îngrijirea seriósă față cu cele ce s'au ḑisŭ, der n'au avutŭ nicĭ unŭ efectŭ socotitŭ de turbulență, ci cei nechiemaţĭ nu m'au priceputŭ, dovédă cercetarea de față. Sĕ admitŭ, și admitŭ cu plăcere, că m'așŭ fi servitŭ de expresiunea mai susŭ citată, — mĕ felicitŭ chiar că am avutŭ acea precauțiune, adresândŭ adunărei acele cuvinte, când am anunțatŭ conclusulŭ ce se luase, pentru ca sĕ facŭ atentŭ pe fiecine, ca bine sĕ cumpănéscă cele enunciate, și sĕ nu le rĕstălmăcéscă, și cei chiemaţĭ au și observatŭ cu acuratețĭ invitațiunea mea, ér cei nechiemaţĭ, nepricepêndu-o, au chiar abusatŭ de înțelesulŭ ei în modulŭ celŭ mai neconvenabilŭ.

Die tóte aceste, onor. Tribunalŭ ca forŭ apelatorŭ în acéstă cestiune, se vede, că și atuncĭ când s'ar presupune, chiar și fără dreptŭ, că voindŭ séu nevoindŭ a se escita órecare nesensŭ din causa adunărei menționate, eu și atuncĭ prin participarea mea la aceea, așŭ fi avutŭ votŭ numai de conciliatorŭ, ér nicĭ de cum de participantŭ la vre-o faptă nelegală, nearĕtată și necunoscută în acéstă causă.

Mĕ rogŭ dreptŭ acea, ca cercetarea specială sĕ nu se admită, căcĭ e inutilă și fără folosŭ, și cercetarea prealabilă ulteriórá sĕ se curme.

Cu distinsŭ respectŭ:

Ioanŭ Papiu,
Protopresbiterulŭ gr. or. românŭ
alŭ tractului Deva.

*) Veḑĭ »Gazeta« Nr. 76, 79 și 116 din 1883.

SCIRILE ḐILEI.

Serbarea tradițională a junilorŭ a fostŭ favorisată erĭ, Mercurĭ, de o ḑi împĕrătéscă. Venirea lorŭ dintre Petri a fostŭ așteptată de unŭ publicŭ mai numerosŭ ca totdéuna. Intregŭ gróverulŭ și promenada de sub Têmpa erau înțesate de lume. Corpulŭ junilorŭ se compunea din patru cete: 1. ceata junilorŭ tinerĭ, 2. ceata bĕtrĕnilorŭ de pe Tocile, 3. ceata curcanilorŭ de pe Cóstă și 4. ceata junilorŭ albĭ. Când junii au ajunsŭ în dreptulŭ promenadei, musica militară începù „Marșulŭ Junilorŭ", de Iacobŭ Mureșianu, și nu încetă decâtŭ, când defilarea însoțită de împușcăturĭ de pistóle s'a terminatŭ. In timpulŭ defilărei ceata a treia s'a opritŭ înaintea capelei române și a cântatŭ »Christosŭ a înviatŭ«, ér céta a patra s'a opritŭ în fața publicului, unde măcelarulŭ Iónŭ Lupanŭ, cu stégulŭ în mână, a ținutŭ unŭ discursŭ mulțămindŭ publicului asistentŭ și în specialŭ corpului oficerescŭ din armată, care a luatŭ parte. Discursulŭ și l'a încheiatŭ strigândŭ »Sĕ trăéscă M. Sa monarchulŭ, armata și națiunea română«. Corpulŭ junilorŭ s'a opritŭ apoi la cruce pe Cóstă, de unde s'a împrăștiatŭ p'acasă, ér ceata junilorŭ albĭ s'a întorsŭ prin piață.

—0—

D. generalŭ maiorŭ Carolŭ Fischer, care ca comandantŭ alŭ brigadei 31 de infanteriă 'șĭ câștigase multe simpatii în tóte cercurile din Brașovŭ, a plecatŭ Marțĭ de aci la Cracovia, unde e numitŭ comandantŭ alŭ brigadei 1 de artileriă. Aflămŭ că în loculŭ d-sale va veni aci ca brigadierŭ unŭ d. colonelŭ.

—0—

D. colonelŭ Mihailŭ cav. de Trapșia, directorulŭ artileriei corpului 12, e numitŭ comandantŭ alŭ brigadei 11 de artileriă.

—0—

Miseria în Seghedinŭ e cumplită. Ómenii, după inundare, au fostŭ siliţĭ sĕ 'șĭ construéscă case frumóse, luândŭ banĭ cu împrumutare dela împrumutulŭ Seghedinului garantatŭ de statŭ. »Egyetértés« spune, că stau acum vr'o 600 de locuințe góle, neînchiriate. Proprietarii de case n'au, prin urmare, nicĭ unŭ venitŭ, și atâtŭ a scăḑutŭ chiria, încâtŭ nicĭ interesele capitalului vĕrêtŭ în case nu le potŭ plăti. Afară de asta esecutorii nu ținŭ sémă nicĭdecumŭ de miseria ómenilorŭ. De curêndŭ au vêndutŭ cu 160 fl. o casă, care era prețuită cu 8000 fl. și împovărată cu o datoriă de 4000 fl. »Egyetértés« mai istorisesce unŭ casŭ, că unŭ vênḑĕtorŭ a datŭ cumpĕrătorului 30 fl. pe deasupra, numai sĕ priméscă casa cu împrumutulŭ intabulatŭ pe ea.

—0—

Căprarulŭ Samuilŭ Cosma din reg. 64 de infanteriă a fostŭ medaliatŭ cu crucea de argintŭ pentru meritŭ.

—0—

Pentru luna Aprilie e opritŭ prin lege vênatulŭ de cerbĭ, capre, epurĭ, fasanĭ, rațe, potârnichĭ și prepelițe; de asemenea e interzisŭ și comerțulŭ cu astfelŭ de vênatŭ. Contravenienții se vorŭ pedepsi cu 5—10 fl.

—0—

Cu ocasiunea aniversării de șéptedeci de anĭ, cancelarulŭ Bismarck a primitŭ peste 2100 de scrisorĭ de felicitare și 2322 de telegrame, cu 76,773 de cuvinte.

Teatru de diletanţĭ în Brașovŭ.

Marțĭ 26 Martie v. (a treia ḑi de Pascĭ) s'au representatŭ în sala Redutei de aicĭ piesele anunțate de noi în numerii trecuţĭ; Nino, comediă într'unŭ actŭ de I. P. Cerchezŭ, și După teatru, comedià totŭ într'unŭ actŭ prelucrată de T. V. Stefanelli după vestita piesă francesă „Une tasse de thée."

In ceea-ce privesce succesulŭ acestei representațiunĭ, credemŭ că vomŭ face bine décă vomŭ reproduce aprecierea potrivită a gazetei germane de aicĭ „Kronstädter Zeitung" Nr. 79. Eată ce ḑice acéstă fóiă:

FOILETONŬ.

Martirii Crucii din ambele Dacii.

(Urmare).

Cine produse aceea mare turburare în cerŭ, puse în mișcare pe ângerĭ și surpă pe Luciferŭ ce trase în urmă-i a patra parte din stelele ceriului? Cine scóse pe Adamŭ din paradisŭ (raiu)? Cine tăcù pe Cainŭ prinulŭ criminalŭ? Cine pricinuì atâtea rĕsbóie civile, prin care se îngropară atâția ómenĭ și atâtea naționalităţĭ? nvidia (zavistia) și orgoliu (mândria.)

Gloriósele fapte ale lui Mercurie cum și înalta sa poșițiune nu erau privite bine de ochii cei invidioșĭ ai lui Catonŭ; invidia nu putea vedea binele aprópelui și nima, ce ascundea în sine acéstă patimă, nu se putea liniști nicĭ odată până nu-șĭ rĕsbuna. Catonŭ, favoritulŭ lui Decie și inimiculŭ lui Mercurie, profitândŭ de retragerea sfântului din templu spuse lui Decie, că ducele Mercurie e creștinŭ și că are cutezanța a propagá creștinismulŭ pe față între legiunile romane. Impĕratulŭ nu credŭ deocamdată, ci vrù a se încredința singurŭ cu ochii săi; chemă dar pe Mercurie la sine și îi ḑise: »Au nu te-amŭ cinstitŭ eu pe tine puindu-te Voevodŭ peste oștile mele? Pentru ce ai trecutŭ cu vederea stăpânirea și porunca mea, care o amŭ dat'o ție? și de ce nu dai cinste cuvenită Ḑeilorŭ?«

Sfântulŭ Mercurie cunoscù îndată de unde vine turbarea Domnului sĕu, și îmbărbătându-se, se declară în fața lui Decie, că într'adevĕrŭ e creștinŭ și născutŭ din părinţĭ creștinĭ. Tiranulŭ ordină a i se luá eșarpa și celelalte semne ale demnității de duce și îlŭ aruncă în temniță. Mai multe ḑile Decie încercă parte prin amenințărĭ, parte prin promisiunĭ a întórce pe Sfântulŭ dinspre Christosŭ, însĕ în deșertŭ! Martirulŭ rĕmase neschimbatŭ în resoluțiunea sa. După ce împĕratulŭ puse la tortură grea pe martirŭ, care sta tare în credința sa, apoi dete următórea sentință de mórte contra lui Mercurie: »Pe Mercurie, care întru nimicŭ a socotitŭ pe Dumneḑeii noștri și a defăimatŭ cinstita poruncă a blândeții nóstre, poruncesce stăpânirea nóstră ca, ducându-lŭ pe elŭ în țéra Capadociei, sĕ i se taie lui capulŭ acolo, spre pilda mai multorŭ creștinĭ din partea locului.« Oștașii luară pe sfântulŭ legatŭ și puindu-lŭ pe unŭ asinŭ purceseră cu dênsulŭ la Capadocia. Ajungêndŭ cu martirulŭ în Cesarea îlŭ deteră pe mâna prefectului de aicĭ, care, după ordinulŭ lui Decie, puse pe sfântulŭ în carulŭ funebru și-lŭ duse la loculŭ de mórte, unde suindu-lŭ pe eșafodŭ, în vederea tuturorŭ cetățenilorŭ din Cesarea îi tăià capulŭ în 24 Noemvrie. După mórtea lui, creștinii din Cesarea printr'o mare dare de banĭ prefectului, luară cadavrulŭ sfântului și-lŭ îngropară la unŭ locŭ curatŭ. De ce óre Decie trimise pe Martinŭ în Cesarea și nu în Dacia patria sa? Ducele Mercurie ca căpitanŭ mare și omŭ cu reputațiune bună în patria lui, unde sciuse atrage amorulŭ legiunilorŭ de aicĭ omorîndu-lŭ în loculŭ sĕu natalŭ, ar fi pututŭ mórtea sfântului revoltá pe compatrioții sĕi în contra împĕratului. Câţĭ martirĭ de ai Daciei, ómenĭ cu posiții înalte, nu vorŭ fi fostŭ transportaţĭ și omoriţĭ airea, departe de vetrele lorŭ părintescĭ! Ba unii și morţĭ se transportară din Dacia în Capadocia, precum vomŭ vedé la biografia dascalului Sava. De unde óre aste relații între biserica Daciei cu a Capadociei, încă dela formarea lorŭ? Romanii dacienĭ visitau cu mare plăcere Mitropolia Cesariei, pentru venerația către frații lorŭ martirĭ. Catedrala Capadociei ascundea în sênulŭ sĕu multe rĕmășițe de ale martirilorŭ crucii din Dacia. Acésta relațiă a ambelorŭ bisericĭ s'a respectatŭ și în ședința conciliilorŭ (sobórĕlorŭ) ecumenice: lângă Mitropolitulŭ Cesariei ședea alŭ Daciei și în lipsa aceluia, numai Mitropolitulŭ nostru îi puté ținé loculŭ și viceversa; astăḑĭ însă totulŭ a rĕmasŭ într'unŭ simplu și secŭ titlu. Capulŭ bisericii nóstre de aḑĭ se numesce încă locoțiitorŭ alŭ Cesariei Capadociei.

Amorulŭ de patriă e unŭ sentimentŭ nobilŭ și sfântŭ. Ce altŭ mai sacru, decâtŭ a se sacrifica cineva pentru

Eri séră a fostŭ în teatrulŭ de aicĭ o representaţiune teatrala română. alcătuită de mai mulţĭ diletanţĭ şi de mai multe diletante în favorulŭ bibliotecei damelorŭ române din Braşovŭ. Locurile erau tóte ocupate. Mai ântêiu se representă comedia într'unŭ actŭ »Nino« de J. P. Cerchezŭ. Bacco Matofini, bătrâiorulŭ podestatŭ din Padua, cere mână Laurei, fica senatorului şi procuratorului Melone Cornaro, care iubesce pe nobilulŭ venețianŭ Luigi. Ana, tênĕra soţiă de a doua a lui Cornaro, este gelósă pe Laura, credêndŭ că acésta iubesce pe pagiulŭ Nino. După ce însĕ observă că este în rătăcire, ea însaşĭ dă ajutorŭ Laurei şi lui Luigi şi spre scopulŭ acesta se pórtă astfelŭ cu Matofini, încâtŭ ilŭ face sĕ crédă că dênsa se prăpădesce după elŭ. Peţitorulŭ nostru »sĕracŭ de plete,« trasŭ pe sfóră de soţia lui Melone, abdice de căsătoria sa cu Laura. Acésta obţine mâna lui Luigi, éră podestatulŭ rĕmâne pĕcălitŭ. Precum se vede — dice recensentulŭ gazetei germane — acţiunea nu este de locŭ bogată, totodată nu prea suntŭ nicĭ scene tocmai estraordinare. Din contră limbagiulŭ acestei piese scrisă în versurĭ este de totŭ plăcutŭ şi dialogurile bine succese. Deşi însă piesa ar fi mai lăsatŭ destulŭ de doritŭ, totuşĭ esecutarea ei a fostŭ mai presusŭ de-orĭ şi ce laudă. Intregŭ personalulŭ şi anume D-şóra **Elena Popovici** (Laura), d-şóra **Elena Dimitriu** (Ana), d-şóra **Octavia Baboianu** (Nino), dlŭ profesorŭ **Panţu** (Cornaro), d. prof. **Bârseanu** (Matofini) d. şi prof. I. **Mureşianu** (Luigi), şi-au studiatŭ rolele câtŭ se póte de bine, le-au reprodusŭ escelentŭ şi cu deosebire rolele damelorŭ au fostŭ înfăţişate în modulŭ celŭ mai naturalŭ şi caracterisate câtŭ se póte de corectŭ.

După acéstă comediă urmă uvertura **Stefanŭ celŭ Mare**, compusă şi dirigiată de d. prof. **Iacob Mureşanŭ** jun. şi esecutată de musica nóstră orăşenéscă. Acéstă însemnată composiţiune este cunoscută de mai de multŭ la noi în Braşovŭ. Pentru prima óră s'a esecutatŭ acumŭ doi anĭ cu prilegiulŭ adunării generale a Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ. Este o creaţiune escelentă în genŭ wagnerianŭ, în care icĭ colea se audŭ motive frumóse poporale româneseĭ, nobilitate într'unŭ modŭ artisticŭ.

Representaţiunea se încheià cu comedia într'unŭ actŭ »**După teatru**« de T. V. Stefanelli. Unŭ perdevară cu numele Sucilă alungatŭ fiindŭ de croitorulŭ sĕu, ajunge din întêmplare în locuinţa preşedintelui de tribunalŭ Bordeanu, care tocmai a avutŭ o mică dispută cu soţia sa Tinca. Bordeanu se depărtéză cu declaraţiunea, că elŭ nu va fi nicĭ când gelosŭ. Tinca se folosesce de presenţa lui Sucilă, ca sĕ-i arĕte bărbatului sĕu că nu este tocmai aşa după cum dice elŭ. Bordeanu se aprinde, situaţiunea devine seriósă, în fine se dovedesce cine este Sucilă, soţii certaţĭ se împacă, şi perde-vară alŭ nostru obţine postulŭ de intendentŭ la o proprietate a lui Bordeanu. Intrégа piesa este preserată cu glumele şi observaţiunile cronice ale camerierei Anica. Şi acéstă piesă s'a representatŭ câtŭ se póte de bine. D-şóra S. **Mureşianu** jucă rolulŭ de presidentă cu multă eleganţă şi cu multă vioiciune, întocmai ca prof. **Bârseanu** rolulŭ de presidentŭ. Domnişóra **Lucia Puşcaru** şi-a interpretatŭ rolulŭ sĕu în modulŭ celŭ mai drăgălaşŭ şi câtŭ se póte de naturalŭ, cu unŭ cuvêntŭ a fostŭ unŭ bobocŭ de camerieră. D-lŭ S. **Bobancu** (coredactorŭ alŭ »Gazetei Transilvaniei«) a doveditŭ ca Sucilă unŭ talentŭ comicŭ în adevĕrŭ surprindĕtorŭ. Studiulŭ şi armonia între persóne au fostŭ perfecte.

Nu este mirare, dacă sub astfelŭ de împrejurărĭ, întregŭ personalulŭ a fostŭ rĕsplătitŭ cu bogate aplause.

Audimŭ cu bucuriă, că representaţiunea despre care e vorba se va mai dá încă odată. —

La aceste observaţiunĭ ale gazetei germâne adăugămŭ numai, că costumele atâtŭ ale damelorŭ, câtŭ şi ale bărbaţilorŭ au fostŭ câtŭ se póte de frumóse şi în deosebĭ în ceea-ce privesce piesa „Nino", corĕspundĕtóre timpului, în care se petrece acţiunea. Drăgălaşa înfăţişare a domnişórelorŭ, care au binevoitŭ a ne oferí o petrecere atâtŭ de distinsă, trebuia sĕ electriseze pe orĭ şi ce privitorŭ. Pĕcatŭ numai, că sala — singura de care dispunemŭ deocamdată — şi decoraţiunea scenei nu stau nicĭ pe departe în raportŭ cu atrăgĕtórea representare şi cu frumosulŭ jocŭ alŭ multŭ stimatelorŭ diletante.

Constatămŭ cu plăcere, că spiritulŭ socialŭ ce domnesce astădĭ în mijloculŭ damelorŭ şi domnişórelorŭ din societatea nóstră sĕ află pe o cale, care promite multŭ pentru viitorŭ. Intrunirile literare ale damelorŭ în genere, întrunirile speciale ale domnişórelorŭ, biblioteca de curêndŭ înfiinţată, în folosulŭ căreia s'a datŭ şi representaţiunea despre care e vorba, suntŭ semne că femeile, surorile şi fiicele nóstre suntŭ conscie de chemarea lorŭ şi-şĭ dau tóte silinţele spre a corĕspunde cu demnitate acestei înalte misiunĭ. Dênsele în înţelegere cu bărbaţii, carĭ se interesézá de viitorulŭ societăţii române braşovene, potŭ face reformele cele mai marĭ în sînulŭ acestei societăţĭ, potŭ da vieţei române din Braşovŭ unŭ curentŭ, care sub împrejurările actuale în adevĕrŭ e de doritŭ.

Inainte numai pe calea acésta!..... Interesese-se damele şi domnişórele nóstre totŭ ca până acum de curentulŭ culturalŭ pusŭ în mişcare de dênsele, caute ca biblioteca înfiinţată sĕ devie unŭ isvorŭ bogatŭ de idei înalte şi de cunoscinţe folositóre, procure-ne încă multe momente de o adevĕrată petrecere ca cea din Marţia trecută, şi fie sigure, că întréga societate braşovénă se va concentra împrejurulŭ dênselorŭ, fie sigure, că generaţiunile viitóre le va păstra o sinceră recunoscinţă!

Adunarea comitat. Caraşiu-Sĕverinŭ

Lugoşiu, 28 Martie 1885.

Domnule Redactorŭ! Adunarea estraord. a Cottului Caraşiu-Severinŭ s'a ţinutŭ la 27 Martie n.

Din capulŭ loculuĭ aflu de bine a aminti, că puternicułŭ »paşă« de la Aradŭ — în contra datinei— a lipsitŭ de la presidiu de astă dată; dar cu tóte acestea despoticele lui maniere, în tótă originalitatea lorŭ, le-amŭ putntŭ admira în demnulŭ sĕu suplentŭ Iakabfy. Dlŭ vice-comite Iakabfy în diua de 27 Martie ne-a arĕtatŭ până la evidenţă că, când e vorba de-a conduce turceşte trebile, e omŭ la loculŭ sĕu, vrednicŭ învĕţăcelŭ alŭ magistrului din Aradŭ. Dlŭ vice-comite ne-a lăsatŭ sĕ ne convingemŭ că, când e vorba de a asculta nisce triste adevĕrurĭ, constatate în administraţia Cottului nostru precumŭ şi în purcederea celorŭ de la cârmă, din partea unorŭ membri ai Comitetului comitatensŭ cu rară pĕtrundere de lucru, şi carĭ deŭ nu multŭ se lasă a fi ameţiţĭ de ochii Dlui vice-comite fără a arĕta adevĕrurile verde pe faţă; dicŭ Dlŭ vice-comite ne-a arĕtatŭ, că se scie folosi de clopoţelulŭ aşedatŭ înaintea lui, precum şi de aceea despotică conclusiune a romano-fagului de la Aradŭ cu »menyünk tovább« (Mergemŭ mai departe).

Dară sĕ le lăsămŭ tóte la o parte, pentrucă fiecare dintre cetitorii preţuitei nóstre «Gazete» s'a putntŭ convinge până la evidenţă din cele mai 'nainte publicate, că cu cine avemŭ de a face şi de astă dată; cunoscute-sŭ în tótă ţéra faptele lorŭ, prin care fericescŭ absoluta majoritate a poporaţiunei acestui Cottŭ, prin urmare nu mai e necesitate de comentarŭ.

Demnă de amintitŭ din congregaţiunea estraordinară dela 27 Martie e interpelaţiunea făcută de bravulŭ adv. din locŭ d-lŭ Silviu Rezeiu în causa propunerei — de mai la vale — înaintată universităţii comitatense, cu scopŭ de a fi primită în seria obiectelorŭ cuprinse în ordinea dilei de 27 Martie. Propunerea d-lui Rezeiu e următórea:

»Inclită universitate comitatensă! Intr'unŭ intervalŭ scurtŭ ne întêlnimŭ în comitatulŭ Caraşŭ-Severinŭ a doua óră, cu apariţiunea tristă. cumcă înaltulŭ guvernŭ întârdiă cu denumirea definitivă a comitelui supremŭ şi acésta fără nicĭ unŭ motivŭ fundatŭ, deşi starea desperată a administraţiunei nóstre comitatense, pe di ce merge totŭ cu mai mare urgenţă pretinde resolvirea acestei cause momentóse, deórece e evidentŭ, cumcă faţă cu lipsa totală a spiritului uniformŭ, stabilitŭ şi consecventŭ în guvernarea comitatului nostru, — amênarea resolvirei acestei cestiunĭ a fostŭ şi e numai spre dauna administraţiunei nóstre comitatense. Şi pentru că actualulŭ comite supremŭ, Ilustritatea Sa d-lŭ Dr. Tabaydy Károly, până acum nu a luatŭ în consideraţiune interpelaţiunea făcută în acestŭ obiectŭ de membrulŭ comitetului comitatensŭ Coriolanŭ Brediceanu, — mĕ vĕdŭ necesitatŭ a suşterne înaintea congregaţiunei următórea propunere:

„Inaltulŭ ministerŭ reg. ung. de interne se recércă, ca se esopereze câtŭ mai curêndŭ denumirea definitivă a unui comite supremŭ în comitatului Caraşŭ-Severinŭ, pe basa şi înţelesulŭ §-ului 27 alŭ legei despre egala îndreptăţire a naţionalităţilorŭ — art. de lege XLIV din anulŭ 1868.

»Reservându-mĭ dreptulŭ a motivá mai pe largŭ acéstă propunere, în congregaţiunea ce se ţine la 27 Martie 1885 st. n., rogŭ pe inclita universitate comitatensă, sĕ binevoiască a primí acéstă propunere în seria obiectelorŭ cuprinse în ordinea dilei acestei congregaţiunĭ şi primind'o de a sa propriă, sĕ o enunţe în formă de conclusŭ. Cu tótă stima. Lugoşŭ în 17 Martie 1885. Fabius Rezeiu, membru alŭ comitetului comitatensŭ.«

D-lŭ adv. Silvius Rezeiu, îngrijatŭ de disperata administraţiă a Cottului nostru, a făcutŭ aceea, ce fiecare membru alŭ Congregaţiunei comitatense ar fi trebuitŭ sĕ facă la rêndulŭ sĕu; a cerutŭ ca propunerea de mai susŭ sĕ fiă admisă la ordinea dilei de 27 Martie, dér după ce nu a fostŭ primită între obiectele ce s'au pertractatŭ, ci amênată până la congregaţiunea ordinară din Maiu, interpeléză pre vice-comite: că are dênsulŭ cunoscinţă de acéstă propunere a sa şi décă are cunoştinţă sĕ binevoiască a'i înşira motivile, din cari nu s'a pusŭ la ordinea dilei?!

D-lŭ V.-comite, strîmtoratŭ cum era la acéstă interpelaţiune neaşteptată, după multe opintirĭ aduse în meritulŭ causei cam următórele motive, din cari nu s'a putntŭ primi şi adecă: Că pre când d-lŭ Rezeiu şi-a aşternutŭ propunerea, ordinea dilei eră stabilită, şi în înţelesulŭ Regulamentului numai atarĭ obiecte se potŭ pertracta, cari suntŭ primite în ordinea dilei. Că în înţelesulŭ §-lui 2 din Regulamentŭ orĭ şi ce propunere trebue sĕ se aştérnă cu 8 dile înainte de ţinerea congregaţiunei, prin urmare fiindŭ propunerea D-lui Rezeiu înaintată mai târdiu, din acéstă causă nu s'a putntŭ primi. Apoi mai amintesce că D-lŭ Rezeiu ar fi disŭ ca sĕ fiă primită propunerea D-sale la ordinea dilei a congregaţiunei ordinare, aşa dară fiindŭ acésta o Congregaţiune estra-ordinară conchemată esclusivŭ numai pentru desbaterea punctelorŭ din programŭ, pentru acésta încă nu a fostŭ admisă la ordinea dilei şi că s'a amênatŭ până în Maiu, când se va ţiné Congregaţiunea ordinară.

Cu motivele înşirate de D-lŭ Iakabfy, D-lŭ Rezeiu spune, că nicĭdecum nu e mulţămitŭ şiĭ că nu e motivŭ destulŭ de fundatŭ scurţimea timpului, deórece înaintându-şĭ propunerea la 17 Martie mai era până la terminulŭ defiptŭ, pentru ţinerea congregaţiunei (până la 23 Martie 6 dile, timpŭ destulŭ ca sĕ fi putntŭ fi desbătută şi admisă la ordinea dilei propunerea sa; afară de aceea amênându-se ţinerea Congregaţiunei pe diua de 27 Martie a. c., atuncĭ nu scurţimea timpului e motivulŭ neadmiterei, ci rĕutatea d-lui Comite supremŭ şi duşmănia D-lui faţă cu tótă suflarea românéscă. Amintesce mai departe, că décă póte din eróre ar fi cerutŭ, ca propunerea D-sale sĕ fiă admisă în ordinea dilei congregaţiunei ordinare, acésta a fostŭ numai o eróre de pénă. şi crede că motivele aduse de cătră D-lŭ V. comite, suntŭ numai pentru de-a înfrumseţa acea faptă arbitrară a Comitelui supremŭ. Dice, că propunerea D-sale nu e obiectŭ necunoscutŭ, care ar fi pretinsŭ o cunoştinţă specială spre a puté fi admisă la ordinea dilei, ci e bine cunoscută fiecărui membru alŭ congregaţiunei şi prin urmare nu-lŭ ţine îndreptăţitŭ, ca fără sĕ întrebe congregaţiunea sĕ o eschidă din programa dilei. Domnulŭ Comite supremŭ şi de astă dată ne-a doveditŭ până la evidenţă, că nu are inimă pentru propunerĭ ce ţintescŭ la realisarea binelui comitatului nostru.

După D-lŭ Rezeiu, se scólă d. Witmann, adv. societăţii căiei ferate din Oraviţa, pentru apĕrarea motivelorŭ aduse de D-lŭ V.-comite, şi înşirândŭ verdĭ şi uscate in fine aduce conclusiunea, că aprobă de corectŭ pasulŭ Comitelui supremŭ şi destulŭ de fundate motivele înşirate de D-lŭ Iakabfy.

După acestea se scólă D-lŭ Brediceanu şi între alte multe adevĕrurĭ, carĭ făceau pre D-lŭ preşedinte alŭ congregaţiunei ca sĕ schimbe la feţe şi sĕ-lŭ trécă sudorĭ recĭ, mai adauge: Că D-lŭ Rezeiu nu a făcutŭ propunerea de mai susŭ, ca sĕ aibă numai obiectŭ de pertractare în Congregaţiune, ci ca sĕ satisfacă odată dorinţei generale şi legei positive, denumindu-se unŭ Comite supremŭ, care sĕ se pótă bucura de încrederea publicului. Acésta a fostŭ motivulŭ, din care d-lŭ Rezeiu şi-a făcutŭ propunerea sa şi care ar fi trebuitŭ sĕ se facă cu multŭ mai înainte. Adaoge mai departe, că scie motivele din carĭ D-lŭ ministru nu voesce a aduce în fruntea comitatului o persónă versată în trebile administrărei şi care sĕ se pótă bucura de încrederea generală. Mai amintesce şi aceea, că în comitatulŭ nostru — ca în orĭ care altă parte unde trăesce vre-o suflare românéscă — s'a înscenatŭ o gónă, care ne-a adusŭ în mare îngrijire, şi că góna acésta nu o putemŭ multŭ suferi, căcĭ ne aduce în perplexitate; încheià apoi că propunerea D-lui Rezeiu o află tare la locŭ.

Cu acestea se trece la ordinea dilei, desbătându-se cele 5 puncte din programŭ. —**d**—

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Berlin, 9 Aprilie. — Bismarck a publicatŭ o scrisóre datată, Schönhausen 7 Aprilie: „După ce am putntŭ intra în posesiunea moştenirei părinţilorŭ mei în Schönhausen, mĕ vĕdŭ constrînsŭ a mulţămi încă odată din inimă tuturorŭ acelora, cari au contribuitŭ sĕ mi se împlinéscă acéstă dorinţă ce de multŭ o nutrescŭ."

Bruxela, 9 Aprilie. — Părechea princiară, de coróna a sositŭ adĭ la 2 óre d. a., fiindŭ primită sĕrbătoresce şi cu entusiasmŭ de cătră poporaţiune.

Paris, 9 Aprilie. — Senatulŭ a primitŭ creditulŭ de o sută milióne pentru Tonching. Camera a alesŭ preşedinte pe Teoguel (?)

patria sa, luptându-se pentru vetrele străbune şi lucrândŭ pentru fericirea lorŭ? O astfelŭ de faptă e mai multŭ de câtŭ sfântă înaintea lui Dumnedeu şi a omenirii! Iată unŭ esemplu în martirulŭ nostru, care muri pentru douĕ idei juste şi sacre, Patria şi Crucea. Amorulŭ de patriă înflăcără atâta pe sfântulŭ Mercurie, încâtŭ se aruncă ca unŭ leu în taberele inimicilorŭ hotărîtă a muri orĭ a învinge. **Credinţa, curagiulŭ, statornicia** arŭ conduce pe totŭ omulŭ la eroismulŭ şi la gloria martirului nostru. Acestŭ sfântŭ, ca sĕ pótă reuşi şi în misiunea sa apostolică, pe lângă calităţile ce facŭ pe eroŭ, mai poseda şi o răbdare de ferŭ în propagarea doctrinei lui Christŭ, éră durerile muncilorŭ le suferì ca unŭ apostolŭ cu cea mai mare mulţămire şi bărbăţiă. Bucură-te, Mercurie, sacrificiile tale n'au fostŭ fără succesŭ, esemplulŭ tĕŭ 'lŭ urmară mai mulţĭ dintre compatrioţii tĕi. Ei imitară pe bravulŭ lorŭ moşŭ, apĕrândŭ mormintele străbunilorŭ lorŭ contra inimicilorŭ patriei. Rógă-te sfinte Mercurie pentru patria ta, ca sĕ 'şĭ mai pótă vedé şi ea odată ramurile ei înflorite ca odinióră.

(Va urmá)

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurelŭ Mureşianu

Cursulŭ la bursa de Viena
din 7 Aprilie st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4%	97.35
Rentă de hârtiă 5%	91.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	147.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	122.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	107.25
Bonurĭ rurale ungare	101.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.75
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.25
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.25
Bonurĭ rurale transilvane	100 80
Bonurĭ croato-slavone	100.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	97.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	118 80
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	119.20
Renta de hărtiă austriacă	82.55
Renta de arg. austr.	82.90
Renta de aurŭ austr.	107 65
Losurile din 1860	138 80
Acţiunile băncei austro-ungare	861.—
Act. băncei de creditŭ ung.	291.75
Act. băncei de creditŭ austr.	289 50
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.81
Napoleon-d'orĭ	9.81½
Mărcĭ 100 împ. germ.	60.70
Londra 10 Livres sterlinge	124.75

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 22 Martie st. v. 1885

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	91½	—
Renta rom. amort. (5%)	93¼	—
» convert. (6%)	88¾	—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	31	—
Credit fonc. rural (7%)	99½	—
» „ „ (5%)	84¼	—
» » urban (7%)	96¼	—
» » » (6%)	90¼	—
» » » (5%)	81½	—
Banca naţională a României	1180	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	299	—
« » » Naţională	225	—
Aurŭ	13.¾%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 9 Aprilie st. n. 1885.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.66	Vênd.	8.6
Argint românesc	»	8 60	»	8.6
Napoleon-d'orĭ	»	9.79	»	9.8
Lire turcescĭ	»	11.06	»	11.0
Imperialĭ	»	10.04	»	10.0
Galbenĭ	»	5.70	»	5.7
Scrisurile fonc. »Albina«	»	100.50	»	101.—
Ruble Rusescĭ	»	125.—	„	126.—
Discontulŭ	»	7—10 % pe anŭ.		

☞ **Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpĕra în tutungeria lui I. Gross.**

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a călei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ accelerat	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Bucurescĭ	7.15	—	—	—
Predealŭ	1.09	—	—	9.50
Timişŭ	1.33	—	—	10.15
Braşovŭ (	2.06	—	—	10.50
(	2.16	6.30	5.45	
Feldióra	2.44	7.09	6.28	
Apatia	3.03	7.41	7.07	
Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	
Homorodŭ	3.51	8.53	8.51	
Haşfaleu	4.51	10.18	10.52	
Sighişóra	5.11	10.55	11.56	
Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	
Mediaşŭ	6.00	12.11	1.23	
Copsa mică	6.29	12.35	2.07	
Micăsasa	—	12.54	2.27	
Blaşiu	7.02	1.29	3.06	
Crăciunelŭ	—	1.45	3.22	
Teiuşŭ	7.38	2.26	4.15	
Aiudŭ	7.55	2.48	4.44	
Vinţulŭ de susŭ	—	3.12	5.10	
Uióra	—	3.19	5.19	
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	
Ghirisŭ	8.48	4.10	6.38	
Apahida	—	5.39	8.51	
Cluşiu (	10.08	5.59	9.18	
(	10.18	6.28	8.00	
Nedeşdu	—	6.54	8.34	
Ghirbĕu	—	7.10	8.59	
Aghirişŭ	—	7.25	9.35	
Stana	—	7.49	10.16	
Huiedinŭ	11.33	8.11	11.04	
Ciucia	12.06	8.52	12.17	
Bucia	—	9.11	12.47	
Bratca	—	9.29	1.21	
Rév	12.25	9.52	2.05	
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	
Várad-Velinţe	—	10.56	3.55	
Oradia-mare (	1.49	11.04	4.06	
(	1.54	11.14	7.30	
P. Ladány	3.14	1.47	11.05	
Szolnok	5.10	4.40	2.37	
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	
Viena	2.00	6.20	2.00	

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00
Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09
Oradea mare (	4.11	5.13	3.20	
(	4.21	9.37	3.25	
Várad-Velencze	4.29	9.45	—	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	
Mezö-Telegd	5.02	10.28	3.56	
Rév	5.46	11.41	4.31	
Bratca	6.09	12.15	—	
Bucia	6.28	12.48	—	
Ciucia	6.52	1.48	5.28	
Huiedin	7.32	3.21	6.01	
Stana	7.51	3.54	—	
Aghiriş	8.12	4.34	—	
Ghirbĕu	8.24	4.52	—	
Nedeşdu	8.38	5.11	—	
Cluşiu (	8.57	5.40	7.08	
(	9.23	6.00	7.18	
Apahida	9.50	6.29	—	
Ghiriş	11.15	8.14	8.29	
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	
Uióra	12.12	9.58	—	
Vinţulŭ de susŭ	12.19	10.07	—	
Aiudŭ	12.45	10.42	9.17	
Teiuşŭ	1.15	11.32	9.40	
Crăciunelŭ	1.44	12.03	—	
Blaşŭ	2.00	12.24	10.12	
Micăsasa	2.34	12.43	—	
Copşa mică	2.52	1.22	10.45	
Mediaşŭ	3.27	2.24	11.07	
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	
Sigişóra	4.50	4.17	12.15	
Haşfaleu	5.08	4.51	12.30	
Homorod	6.47	7.07	1.32	
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	
Apatia	8.09	8.46	2.24	
Feldióra	8.41	9.20	2.44	
Braşovŭ (	9.20	10.15	3.15	
(	—	6.00	3.25	
Timişŭ	—	6.57	4.03	
Predealŭ	—	7.32	4.28	
Bucurescĭ	—	—	10.25	

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Teiuşŭ	2.39	9.50	8.20
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10
Vinţulŭ de josŭ	4.04	11.09	
Şibotŭ	4.35	11.43	
Orăştia	5.02	12.13	
Simeria (Piski)	5.44	1.22	
Deva	6.05	1.48	
Branicĭca	6.34	2.21	
Ilia	7.01	2.54	
Gurasada	7.15	3.09	
Zam	7.49	3.48	
Soborşin	8.32	4.37	
Bĕrzova	9.19	5.30	
Conopŭ	9.40	5.58	
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24
Paulişŭ	10.32	6.56	8.41
Gyorok	10.48	7.15	9.01
Glogovaţŭ	11.17	7.48	9.30
Aradŭ (	12.32	8.05	9.45
(	12.00	8.45	6.10
Szolnok	4.09	2.10	7.27
Budapesta	7.44	6.40	—
Viena	6.20	—	—

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35
Budapesta	8.00	6.55
Szolnok	11.14	12.28
Aradŭ (	3.35	5.30
(	4.00	6.20
Glogovaţŭ	4.16	6.39
Gyorok	4.47	7.19
Paulişŭ	5.02	7.39
Radna-Lipova	5.25	8.11
Conopŭ	5.57	8.49
Bêrzova	6.18	9.18
Soborşin	7.11	10.27
Zam	7.48	11.18
Gurasada	8.22	11.57
Ilia	8.40	12.27
Branicĭca	9.02	12.57
Deva	9.32	1.45
Simeria (Piski)	10.12	2.58
Orăştiă	10.47	3.46
Şibotŭ	11.14	4.20
Vinţulŭ de josŭ	11.46	5.06
Alba-Iulia	12.21	6.15
Teiuşŭ	12.53	7.00

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.30
Aradulŭ nou	6.26	12.54
Németh-Ságh	6.51	1.19
Vinga	7.28	1.50
Orczifalva	7.49	2.12
Merczifalva	8.09	2.30
Timişóra	8.58	3.15

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ omnibus
Simeria	3.08
Streiu	3.45
Haţegŭ	4.33
Pui	5.19
Crivadia	6.05
Baniţa	6.43
Petroşenĭ	7.00

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	12.25	5.00
Merczifalva	1.16	5.56
Orczifalva	1.34	6.16
Vinga	2.04	6.50
Németh-Ságh	2.25	7.11
Aradulŭ nou	2.54	7.44
Aradŭ	3.10	8.00

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus
Petroşenĭ	8.56
Baniţa	9.37
Crivadia	10.09
Pui	10.48
Haţegŭ	11.26
Streiu	12.06
Simeria	12.37

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.